

Wandeling nr. 13 :
“BoisCirou, BoisMayâ”
Rendez
Wegwijzers:

De wandeling “BoisCirou, BoisMayâ” stelt u een aangename uitstap voor in een gevarieerd landschap. Onderweg ontrolt het land zijn oogstrelende uitgestrekte weiden op het ritme van de geschiedenis van de streek.

Vertrek : Kerk van Marcouray
Hoogte : 310 m
Afstand : 12 km
Duur : 4 uur
Moeilijkheidsgraad : gemiddeld
Aard van de wandeling : bos -
uitzichtspunt - landelijke omgeving

Marcouray, een gehucht dat hoger gelegen is dan Marcourt, omvat gebouwen die tamelijk verspreid liggen. Ze zijn uit de XIX^{de} et XX^{ste} eeuw, waarvan de meeste in zandsteen. Het vertrekpunt is aan de Heilige-Petrus-en-Paulus kerk, een Neogotisch gebouw van 1877 in zand- en kalksteen.

Een gedenkplaat herinnert aan de ontsnapping van 400 Amerikaanse soldaten en een vijftigtal pantservoertuigen die in 1944-1945 meerdere dagen in het dorpje Marcouray omsingeld werden.

Om naar Cielle te gaan volgt u de charmante landweggetjes aan de rand van onze velden (foto 1). Een groot gedeelte van het land hier bestaat uit velden. Nochtans is dat niet altijd zo geweest. Vroeger was het hier bosrijk tot de grond voor de landbouw geschikt werd gemaakt. Maar wanneer alle menselijke tussenkomst weer ophield, herstelde het bos zich na een tijd van ongeveer twee eeuwen. Natuurlijke weilanden liggen alleen boven de boomgrens, dat wil zeggen in bergstreken zoals in de Alpen. In een ontgonnen zone wordt een plantendek gevormd dat zowel bestaat uit planten die er spontaan groeien als uit planten die er door de tussenkomst van de mens zijn gekomen. Dit plantendek ziet er verschillend uit afhankelijk van het klimaat, de bodem, de ligging en de menselijke inbreng. De gemaakte graslanden bestaan uit een klein gedeelte veevoedersoorten, gewoonlijk grasachtigen en peulgewassen. Op deze mooie landweg kunt u ook genieten van 't bloeiend leverkruid (*Agrimonia eupatoria*). Deze bloem bloeit van juli tot september en u treft ze vooral aan langs wegen en glooiingen (foto 2). Van de bladeren kan men een heerlijke thee maken, in Oost-Azië worden zelfs noedels gemaakt van de gemalen zaden,...

Hou halt als u uit het dorpje Cielle bent en neemt even de moeite om één of ander spinnenweb te observeren. De spin heeft altijd geleden onder een slechte reputatie. Voor de meeste onder ons is het een afgrijselijk, schadelijk dier dat alleen maar een vlugge dood verdient onder onze zolen of door insectenverdelger. Maar als men even de tijd neemt om de spin aandachtig te observeren dan verdwijnt deze summiere beoordeling als sneeuw voor de zon, en komt er ter vervanging een grenzeloze bewondering voor de vele talenten van dit wonderlijk wezen op acht poten. Bovendien moet men de oneindige diensten die de spin levert voor de mens, waarvan de belangrijkste het uitschakelen van de vele schadelijke insecten, in overweging nemen.

De spin heeft ongelooflijke uithoudings- en aanpassingsmogelijkheden, die men nergens anders in de dierenwereld aantreft.

Sommige soorten verplaatsen zich op een heel eigenaardige wijze omdat ze zich als luchtreizigers gedragen!! Als de spinnetjes uit hun cocons zijn gekomen verspreiden ze zich in de natuur. Indien er niet genoeg te eten is, omdat ze met teveel zijn, zullen ze naar een andere plaats trekken. Dat doet de spin door naar een hoger gelegen plaats te gaan. Ze draait zich om, ze richt haar spinorgaan naar boven, en slingert een zijden draad omhoog. Als deze draad in een stijgende windvlaag terechtkomt wordt de spin meegevoerd door deze luchtstroom. Zo kan de spin aanzienlijke afstanden afleggen (foto 3).

Een spin die u gemakkelijk kunt observeren, en die men in veel biotopen kan vinden, is de *Linyphia triangularis*, een spin met een grootte van 5 tot 6 mm (de mannelijke spin iets kleiner). Haar woongebied is heel gevarieerd. Zij kan zich huisvesten tussen de plantengroei op de grond, in de struiken of op lage takken, of ook nog tot boven 6 m hoogte. Haar cefalothorax (zo wordt het orgaan genoemd van haar kop met het aangehechte borststuk) is licht kastanjebruin en haar achterlijf is wit met een bruine middenstreep. Zij weeft een hemelspinnenweb en wacht eronder. Als er een insect in het web terechtkomt, bijt ze doorheen het web, trekt het insect naar beneden en verorbert het. (foto 4)

Vrees niets, zij zijn banger dan u ... Als dit u toch teveel angst bezorgt dan kunt u nog altijd enkele uitzichten bewonderen. Aan uw linkerkant, als u bij de naaldbomen komt --, zult u waarschijnlijk het geluid horen van een zandsteengroeve. Deze werd reeds in de tijd van de Romeinen uitgebaat. Op het plateau aangekomen -- bent u op een hoogte van meer dan 500 m. Ietsje verder, mis het paadje aan uw linkerkant niet, deze leidt naar het beekje Bellinfol - en komt vervolgens uit in het dorpje Marcouray.

